

Copenhagen Contemporary

PRESSEMEDDELELSE

EX SITU. SAMPLES OF LIFEFORMS

01.09. - 26.11.17

A Kassen
Martin Erik Andersen
Alan Bogana
Tacita Dean
Roni Horn
Lauren Huret
Dominique Koch
Lena Maria Thüring
Keith Tyson
Hannah Weinberger
Pedro Wirz

Copenhagen Contemporary (CC) er glade for i samarbejde med CHART og Basel by at kunne præsentere Ex Situ. Samples of Lifeforms: En international gruppeudstilling med kunstnere og værker, der beskæftiger sig med de konstant skiftende livsbetingelser for forskellige former for liv på planeten Jorden i dag. I en tid med stadigt hastigere forandringer i de globale økosystemer mister og forlader mange mennesker og dyr deres naturlige levesteder. Udstillingen afspejler denne uregerlige tilstand præget af migrerende arter, der forsøger at tilpasse sig en ny verden, hvor natur, kultur og teknologi er uløseligt sammenvævede.

Udtrykket 'ex situ' betyder 'off-site', forflyttet fra et sted til et andet. Begrebet bruges af biologer om bevaring af dyr og planter i menneskeskabte miljøer. Udstillingen søger at gentænke kunstcenteret CC, der er en postindustriel boks ved vandet i Københavns havn – ikke ulig en stor tank. Under udstillingen vil stedet antage karakter af et akvarium eller, i bredere forstand, et såkaldt vivarium, dvs. et kunstigt genskabt miljø for liv både under og over vandoverfladen.

I udstillingen vil helt nye samt eksisterende installationer i stor skala indgå i samspil med mindre, mere intime værker. Nogle af bidragene gransker forskellige livsformer så som vandmænds livscyklus eller mandskabets arbejdsrutiner på et fragtskib. Andre værker beskæftiger sig med betingelser for livets opretholdelse såsom jord og ikke mindst vand i en tid, hvor vandreserver udtømmes, verdenshavene forsures, vandstanden stiger, og masseudryddelse truer og tvinger mennesker og andre arter på flugt. Værkerne i *Ex Situ* præsenterer med andre ord en række betingelser og former for liv, som beskueren kan betragte ligesom et akvarium – blot befinder vi os ikke længere uden for men inden i det.

Fire kuratorer – Alice Wilke og Claire Hoffmann (Basel) samt Jannie Haagemann og Toke Lykkeberg (København) – har samarbejdet om udstillingen, der består af værker af talentfulde og lovende kunstnere fra Schweiz og fra en skandinavisk kontekst. Udstillingen er et resultat af et kultursamarbejde mellem Basel by, den schweiziske ambassadør i Danmark, CHART og Copenhagen Contemporary.

INFO OM DIVERSE KUNSTNERE OG VÆRKER SES HERUNDER, MENS BILLEDER OG CAPTIONS KAN FINDES I PRESSEMATERIALET, SOM KAN DOWNLOADES PÅ http://cphco.org/presse/

Udstillingen er åben for pressen torsdag 31. august fra kl. 15.30 til 16.45

Kunstnerne Dominique Koch, Pedro Wirz, Hannah Weinberger, Lena Maria Thüring, Alan Bogana, Martin Erik Andersen og A Kassen vil være tilstede.

Den officielle åbning finder sted torsdag den 31. august fra kl. 17.00 til 21.00.

Vend venligst tilbage senest onsdag den 23. august med tilmelding til pressevisning og evt. forespørgsler om interviews. Kontakt:

Ida Maj Ludvigsen, PR & Kommunikationsmanager

Tel: +45 60219321 Email: ida@cphco.org

Yderligere oplysninger om udstillingen og CC:

Jannie Haagemann, Seniorkurator

Tel: +45 31463003 Email: jannie@cphco.org

KUNSTNERE OG VÆRKER

A Kassen Christian Bretton-Meyer (f. 1976), Morten Steen Hebsgaard (f. 1977), Søren Petersen (f. 1975), og Tommy Petersen (f. 1977), DK, bor og arbejder i København/Berlin *Ponds (spilling)* (2017) har fået form efter kaffe, der er blevet spildt tilfældigt på et stykke papir. Disse kaffepletter har tjent som udgangspunkt for pytter, der er blevet skåret ud i gulvet i udstillingen, og fyldt med kaffe. Kaffe er en helt essentiel del af arbejdslivet i Danmark, der har et af verdens største forbrug af kaffe pr. indbygger. Planten Coffea er naturligt hjemmehørende i Afrika og Asien, men lige siden kolonitiden er den blevet dyrket i stor skala på plantager i tropiske dele af verden. Kaffeplantagerne er monokulturer, der ofte har medført massive skovfældninger og nedbrudt vandreserverne. *Ponds (spilling)* peger på, hvordan kaffen bevæger sig fra troperne til Danmark, hvor den sælges, forbruges og hældes i en kop, der derefter kan spilde sit indhold ud på en plantegning og dermed ændre en bygning på Københavns havnefront.

Martin Erik Andersen f. 1964, DK, bor og arbejder i København

Martin Erik Andersen betragter kunst som noget, der er grundlæggede 'kollektivt' og 'transpersonalt'. Hans installationer er sammensat af forskellige genstande, der både kan være fremstillet af kunstneren selv, omskabt eller fundne – og som udfolder sig delvist under og delvist uden for kunstnerens kontrol. Som det ses i hans installation *Nut, the Nightsky and the Astrapool (The Obelisk)* (2015), beskæftiger hans kunst sig med den måde, vi orienterer os selv i rummet på. Vores kroppe er underlagt tyngdekraftens love i en vertikal akse, men vores øjne scanner og

Trangravsvej 10–12, DK-1436 Copenhagen K T: +45 2989 7288 E: contact@cphco.org W: cphco.org kortlægger vores synsfelt langs en horisontal akse – lidt ligesom laserlyset fejer henover Andersens installation. Gamle tæpper er beklædt med sølv på bagsiden. Sølvoverfladen spejler både os og omgivelserne, mens tæppernes mønstrede overflade er skjult. Man får en fornemmelse af, at alting er forbundet, men samtidig er intet tilgængeligt.

Alan Bogana f. 1979, CH, bor og arbejder i Geneve

Installationen *Crystal fire* (2015) består af tre synkroniserede projektioner, som tilsammen udgør en struktur, der minder om et ildsted eller en kamin. Computersimuleringen skaber et lysfænomen, der minder om flammer og som har optiske egenskaber lig kvartskrystallers. Bogana skaber en udvidet virkelighed, en hybridform, der visuelt befinder sig mellem vand og ild, et helt eget rum med et særegent, subtilt, stille men uophørligt lysspil.

Installationen er en del af Boganas overordnede projekt *Cave Caustics*, der beskæftiger sig med fænomener, som skabes ved naturens brydninger af lyset. Disse lysbrydninger kan f.eks. ses på bunden af svømmebassiner og dannes, når lysets stråler rammer vandets overflade. Serien *Cave Caustics* afsøger fænomener, som vi næppe kan opleve i virkelighedens verden. Det sker ved hjælp af computerskabte simuleringer som også kendes fra underholdningsbranchen. Højt oppe over de andre værker bevæger to lys sig i en cirkelbevægelse gennem hele rummet. Det er værket *Transmutations I* (2016), der med den duvende vandoverflade og det gule LED-lys kan minde både om et roterende fyrtårn eller om solens kredsløb. Værket flytter således elementer fra en anden kontekst ind i denne stedspecifikke situation og skaber her en ny abstrakt fortælling om lysets vandring. Værket henter inspiration fra mange forskellige sider, bl.a. fra fysikkens køle- og fusionsprocesser – og fra litteraturen verden – fremtidsromanen "Solaris" skrevet af Stanislaw Lem.

Tacita Dean f. 1965, UK, bor og arbejder i Berlin/London

Den britiske kunster Tacita Deans poetiske visuelle fortællinger tager ofte udgangspunk i fundne billeder. Det gælder også den 6,5 meter lange fotogravure *Quatemary* (2014), et postapokalyptisk ruinlandskab, der er inspireret af grafik fra 1800-tallet, her sammenstillet med kunstnerens egne tegninger og skriverier. Værket bygger på teorier om supervulkanen i Yellowstone National Park, hvor magma har samlet sig under området gennem flere årtusinder uden at bryde frem. Hvis der nogensinde skulle ske et udbrud, mener nogen, at eksplosionen kan vise sig at være så stor, at den vil udslette hele området – og endda at verden ville blive dækket af en askesky så tæt, at den vil blokere for solens lys og føre til en ny istid. Deans værk viser eftervirkningerne af en sådan apokalypse forårsaget af en megavulkan.

Roni Horn f. 1955, US, bor og arbejder i New York City

Lige siden den amerikanske kunstner Roni Horn besøgte Island første gang i 1975 har vulkanøen ofte været udgangspunkt for hendes værker. Fra 1998 til 2007 arbejdede hun på fotoserien *Bird*, der viser udstoppede islandske fugle. Fuglene i *Untitled #1* (1998) er fotograferet bagfra op imod en neutral hvid baggrund i samme stil som traditionelle pasbilleder. Fuglene er i enhver forstand fjernet fra deres naturlige levested. De kunne være hvor som helst – eller ingen steder. De er døde, men alligevel præsenteres de parvis, som om de stadig lever deres eget liv. Deres hoveder vender ind mod væggen, som om de stirrer ind i et tomrum, måske en verden udenfor – men vi ved ikke, om vi ser det samme, som de ser.

Lauren Huret f. 1984, FR, bor og arbejder i Geneve

Deep Blue Dream III (Swamp Version) er en del af en serie videoværker, som Lauren Huret udførte i forskellige udgaver fra 2015 til 2016. De er resultatet af omfattende studier af havets metaforiske potentiale samt farven blå og brugen af den i teknologiens billedverden. For eksempel forbindes internettets uendelige dybde med farven blå. Den første computer, der slog en menneskelig

Trangravsvej 10-12, DK-1436 Copenhagen K T: +45 2989 7288 E: contact@cphco.org W: cphco.org skakmester hed Deep Blue. Hurets video viser en krop, der mases under en glasplade, og som nu er fanget på skærmen. De blå, grønne og sorte farver og kroppens langsomme bevægelser bringer både mindelser om drømmetilstande og om dét at bevæge sig under vand. Hurets arbejde er gennemsyret af fortællinger om teknologi, dens udvikling og indflydelse på vores hverdagsliv, forholdet mellem menneske og maskine, og hvilke ideologier, forhåbninger og bekymringer, der knytter sig til den. Med både imaginære og virkelige eksempler på den teknologiske udvikling sætter Lauren Huret på kritisk vis teknologiens mekanismer og ideologier ind i en større sammenhæng.

Dominique Koch b. 1984, CH, bor og arbejder i Basel/Paris

Med *Perpetual Operator* (2016) sammenfletter Dominique Koch to forskellige vidensfelter – på den ene side biologisk forskning i en specifik vandmandsart, der besidder den overraskende evne, at den kan regenerere sig selv – og på den anden side en social-filosofisk diskurs omkring det kapitalistiske økonomiske system og dets samfundsmæssige strukturer. Dominique Koch er optaget af diskussionen om den antropocæne tidsalder, forholdet mellem mennesket og det ikke-menneskelige. I sit arbejde kombinerer hun både videnskabens og filosofiens verden og formidler disse komplekse emner gennem en installation, der er stringent, men samtidig sanselig. I videoen hører vi om vandmandsarten Turritopsis dohrnii, der kan regenerere sig eget DNA op til 14 gange og dermed genføde sig selv. Fænomenet sammenstilles med det kapitalistiske system på grænsen af kollaps, alt imens en voice-over, læser udsagn fra filosofferne Maurizio Lazzarato og Franco 'Bifo' Berardi. Iblandt hører man også et lydværk af digteren Seijiro Murayama, hvis fortolkning af vandmandens DNA omdanner de genetiske data til et ekspressivt, abstrakt digt.

Lena Maria Thüring f. 1981, CH, bor og arbejder i Zürich

I Gardien de la paix (GPX) (2011) ses billeder af et akvarium fyldt med fisk og andre havdyr, mens en voice-over fortæller om de personlige og faglige konsekvenser af at arbejde som politibetjent i Frankrig. Til at begynde med er der tilsyneladende ingen sammenhæng mellem billed- og lydside, men de to dele begynder gradvist at mødes idet politimanden, hvis forældre oprindeligt stammer fra Gouadeloupe, afslører, at han ofte besøger akvariet på Cité nationale de l'historie de l'immigration (tidligere Musée de la France d'Outre-mer og Musée des Arts d'Afrique et d'Océanie) i Paris for at se på fisk, der stammer fra de franske kolonier. Det gør han for at slappe af fra sine pligter som politimand, for at finde en balance mellem sin statslige, samfundsmæssige rolle og sin individuelle identitet, drømme, nutid og fortid.

I værket *Hanjin Palermo* (2015) sammenstilles billeder af et skibs kølvand med fakta om godstransport og skibets besætning – og med scener fra mandskabets fritid, hvor de synger kærlighedssange på en karaokebar. Vi får indblik i en verden, der udgør et påtvunget samfund med sine egne regler, vaner og underliggende styrkeforhold. Værket viser både nuancerne i de sociale vekselvirkninger om bord, som f.eks. de midlertidigt uhierarkiske øjeblikke i karaokebaren og den klaustrofobiske fornemmelse af at befinde sig i lang tid på et tætpakket fragtskib midt ude på havet. Især de underbetalte filippinere går ikke fra borde i flere uger eller måneder. Værket peger også videre ud på hele den globale containerfragtindustri, og således knyttes besætningens isolerede hverdag an til det tilsyneladende uendelige hav og til den stadige strøm af varer, der bevæger sig henover det.

Keith Tyson f. 1969, UK, bor og arbejder i London

Keith Tyson har arbejdet med serien *Nature paintings* lige siden 2005. Værkerne skabes ved at hælde maling, pigmenter og diverse væsker på bearbejdede flader. Resultaterne af denne proces ser Tyson ikke så meget som billeder af naturen i gængs forstand, men som billeder *frembragt* af naturen. Værkerne skabes i et samspil mellem tyngdekraft, kemiske reaktioner og andre kræfter, som kunstneren ikke helt kontrollerer. Som han selv udtrykker det: "Grunden til, at disse malerier

ligner klippeformationer, celler, skyer eller satellitbilleder er ganske enkelt at de samme naturlove, der skabte disse fænomener, også skabte mine *Nature Paintings.*"

Hannah Weinberger f. 1988, CH/US, bor og arbejder i Basel

Forhæng og gardiner er et tilbagevendende element i Weinbergers installationer. Forhængene understreger den rytme og flydende overgange, man fornemmer i hendes lyd- og billedværker, og de fungerer ikke kun som afskærmninger for hendes videoværker; de skaber også deres eget rum i udstillingsrummet. Weinbergers værker bygger på et omfattende arkiv af lyde og levende billeder, som hun sammensætter til nye kompositioner, der beskæftiger sig med forholdet mellem erindring og tid. Hun er kendt for sine lydværker, såsom minimalistiske soundtracks, der komponeres ud fra baggrundsstøj optaget i sociale sammenhænge, og værker, der blander hendes egne optagelser med open-source lydklip. Hun undgår bevidst at bruge lyd i sine visuelle værker. Hannah Weinberger's video On Air (2017) består af en collage af forskellige scener og sekvenser: Et akvarium i en zoologisk have, legende katte bag et vindue, både på en flod, dansende festivalgæster, biltrafik og togrejser. Nogle gange overlappes disse billeder på rytmisk vis af små vandmænd. Der veksles hele tiden mellem synsvinkler indefra og udefra. Kunstnerens videoer bygger på hverdagssituationer og på jagttagelser af spontane situationer og møder. Den tilsyneladende tilfældige blanding af forskellige rum har en central ting til fælles: Bevægelse. Det er rytmen i de forskellige bevægelser, som Weinberger iscenesætter, der drager beskueren til sig, som at bevæge sig i tavshed til lydbølger og miste tidsfornemmelsen.

Pedro Wirz f. 1981, BRA, bor og arbejder i Porto

We Know What We Learn (2017) består af tre jordsøjler og en række mindre elementer, der er fordelt rundt omkring i rummet. Ved at skabe et 'kosmos' eller et 'landskab', der både indeholder naturlige og menneskeskabte elementer – så som redskaber og instrumenter side om side med reder og æg – er Pedro Wirzs nye værk et direkte svar på tanken om at skabe et sammensat levested, hvor modsatrettede påvirkninger og forskellige beboere mødes og indgår i samspil med hinanden. Særlige attributter tilføjer et fortællende eller endog mytisk lag til værket – et lag, der knytter an til Wirzs interesse for krydsfeltet mellem videnskab og rationalitet og den dybtliggende indvirkning, som legender, myter og mundtlige overleveringer har haft på menneskets kulturverden. Selv om installationen indtager rummet, har den også noget skrøbeligt og midlertidigt over sig: De tre søjler af jord og gips vil ændre sig i løbet af udstillingsforløbet. Med den rette luftfugtighed kan de endda selv blive til levesteder for andre livsformer, så som svampe, og dermed udviske grænserne mellem skulptur og levende organismer.

KURATORER

Jannie Haagemann, cand. mag. (litteraturvidenskab og moderne kultur, Københavns Universitet) er seniorkurator på CC, hvor hun også er en del af ledelsen. Hun har arbejdet som kurator i over femten år, herunder blandt andet ved Gl. Strand og Faurschou Foundation.

Claire Hoffmann, kunsthistoriker og kurator. Har tidligere arbejdet for Schaulager Basel og Kunsthaus Zurich og driver det uafhængige kuratoriske projekt deuxpiece (Basel, New York, Berlin). Hun arbejder p.t. som assisterende kurator hos Kunsthaus Langenthal og arbejder på sin ph.d. ved forskningscenteret Eikones, Basel.

Toke Lykkeberg er kurator, kunstkritiker og leder af udstillingsstedet Tranen på Gentofte Hovedbibliotek. Han har blandt andet tidligere drevet udstillingsstedet IMO og arbejdet som journalist for dagbladene Information og Børsen. Alice Wilke (MA, kunstteori og kuratoriske studier, University of Art and Design / ZKM Karlsruhe) er kurator ved deuxpiece, et uafhængigt kuratorisk projekt. Hun er forskningsassistent hos Art Institute Basel. Hun har tidligere arbejdet som medhjælpende kurator ved Museum Tinguely og Kunsthalle Göppingen.

SAMARBEJDSPARTNERE

CHART ART FAIR blev etableret i 2013 af Galleri Susanne Ottesen, Galleri Bo Bjerggaard, V1 Gallery, Andersen's Contemporary og David Risley Gallery med ønsket om at udfordre grænserne og forståelsen for, hvad en kunstmesse kan være. Ambition var, og er stadig, at udvikle en nordisk kunstbegivenheds indflydelse på den internationale kunst- og kulturscene. Kunstmessen bygger på den skandinaviske tradition for samarbejde og præsenterer gallerierne i fællesskab. Sideløbende med messen afholdes CHART SOCIAL, som er et program bestående af en række kulturelle begivenheder og udstillinger, der udforsker samspillet mellem kunst, design, arkitektur, musik, performance og gastronomi. CHART SOCIAL, som er gratis og åbent for alle, vil finde sted både før og under messen. CHART SOCIAL er støttet af Københavns Kommune. I 2016 lagde mere end 18.000 besøgende vejen forbi CHART, hvilket er det højeste besøgstal siden messen for første gang slog dørene op for fire år siden.

Copenhagen Contemporary (CC) er en selvejende institution stiftet i 2015, der arbejder for at skabe et internationalt center for nutidskunst og kulturelle oplevelser i København. CC er et udstillingssted i København for samtidskunstens større og mere teknisk udfordrende installationer. I CCs 13 måneder lange levetid har blandt andet Bruce Naumans grønne korridor, Célestes Boursier-Mougenots guitarspillende zebrafinker, Yoko Onos ønskehave, Sarah Szes flimrende Timekeeper, Anselm Kiefers monumentale blyfly og Christian Marclays 24 timer lange *The Clock* været udstillet i de midlertidige haller på Papirøen.

Basel ligger lige netop der, hvor Schweiz, Frankrig og Tyskland mødes. Byen kaldes ofte for Schweiz' kulturhovedstad. Den er gennemsyret af kultur og fremmer og fejrer kunsten på mange måder. På trods af sin lille størrelse har Basel en enestående række kulturtilbud. Mange af byens institutioner og begivenheder er internationalt berømte. Ingen anden europæisk by har så mange museer på så lidt plads: Næsten 40 museer på blot 37 kvadratkilometer. Udstillingerne på steder som Basel Kunstmuseum og Fondation Beyeler tiltrækker sig international opmærksomhed. Byen har også et livligt ungt kunstmiljø og mange uafhængige udstillingsrum og gallerier. Blandt de tilbagevendende højdepunkter er Art Basel, som er verdens største kunstmesse. Men kunsten kan ikke kun opleves indendørs: Når man går gennem byen kan man både se mange kunstværker og visionær arkitektur fra stjernearkitekter såsom Herzog & de Meuron.

Ex Situ. Samples of Lifeforms 01.09 - 26.11.17

Denne udstilling er venligst støttet af

Pro Helvetia.

Division of Cultural Affairs, Canton of Basel-Stadt. Den schweiziske ambassade. Loxam.

MTAB.

DBE.

Trangravsvej 10–12, DK–1436 Copenhagen K T: +45 2989 7288 E: contact@cphco.org W: cphco.org

CC er støttet af

A. P. Møller og Hustru Mc-Kinney Møllers Fond til almene Formaal, Augustinus Fonden, Aage og Johanne Louis-Hansens Fond, Beckett-Fonden, Det Obelske Familiefond, Købmand Herman Sallings Fond, Ole Kirk's Fond, Realdania, 15. Juni Fonden, Statens Kunstfond, Axel Muusfeldts Fond, Konsul George Jorck og hustru Emma Jorck's Fond, CAC Fonden, Ernst B. Sund Fonden, Faurschou A/S, Kvadrat A/S, Tæppeland, Normann Copenhagen, anonym fond, privat donation.